

[Christmas Møller.]

det ærede Medlem Hr. Brorsen, skyldes navnlig Kronessænkningen. Man kunde efter den Maade, hvorpaa han sagde det, næsten fristes til at spørge det ærede Medlem Hr. Brorsen, om det ærede Medlem har Smag for mere af den Slags. Det ærede Medlem Hr. Brorsen sagde, at man nu ogsaa i andre Erhvervskredse havde erkendt, at det var Kronessænkningen, der havde hjulpet. Jeg tror ikke, at den Mand, det ærede Medlem hentydede til, vil godkende det ærede Medlems Fortolkning af hans Tale; han har i hvert Fald ikke villet gøre det overfor mig. Men jeg spørger det ærede Medlem og andre, som peger paa Kronepolitikken: Kan man overhovedet være i Tvivl om, at det i ganske særlig Grad er Svinerationeringen i England og Svineprisernes som Følge deraf mægtige Stigning i Danmark, der er Skyld i Lysningen herhjemme? Og jeg spørger det ærede Medlem, naar han nu nævner det, om det ærede Medlem da ikke er klar over, at dette Spørgsmaal er indiskutabelt nu.

Og man peger da overfor Krisen paa to andre Veje, ad hvilke man kan vandre, og hvor positiv Indsats kan komme. Der er det ejendommelige ved Regeringens Stilling, at i Aabningstalen siger den — og det er jo næsten det eneste politiske Ord, der siges i denne Tale — med meget stor Styrke: Rentenedsættelse og Konvertering. Det var det Omraade, hvor der ikke opnaaedes Enighed i Landbokommissionen. Jeg ved godt, at der mellem 3 Partier opnaaedes Enighed om at sige nogle Almindeligheder, men Enighed om udformede Forslag naaedes der ikke. Det er altsaa det, Regeringen i sin Aabningstale siger den særlig vil sætte ind paa — jeg har ikke lagt Mærke til, at den har hastet med det —, men paa de Omraader, hvor Landbokommissionen blev enig, hvor alle 4 i Landbokommissionen repræsenterede Partier var enige, nemlig hele Prishævningspolitikken, der vil Regeringen, saa vidt man kan skønne det, overhovedet ikke sætte ind.

Men jeg vil gerne sige til den højtærede Regering, at man kan jo ikke være i Tvivl om, og det burde Regeringen ikke være, at det haster og haster overmaade stærkt med Gennemførelse af Landbokommissionens Forslag. Disse Forslag er efter vor Opfattelse ikke i alle Enkeltheder tilfredsstillende; paa en Række Omraader har vi bøjet os ind mod anderledes tænkende. Skulde vi gennemføre, hvad vi mente var rigtigt, vilde man have set baade andre Tal og andre Former end i Landbokommissionens Forslag. Men Regeringen kan ikke være

blind for, at den fører en økonomisk Politik i Øjeblikket, f. Eks. med Hensyn til Indførsel af Korn — og det er jo det aktuelle, det afgørende, fordi her skal Afgørelsen træffes hurtigst muligt —, som er økonomisk fuldkommen meningsløs og urimelig, hvilket ogsaa Regeringens egne Tilhængere — det vil man utvivlsonst faa at høre, naar det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen faar Ordet — mener. Det er jo ganske meningsløst, at udenlandsk Dumping og udenlandsk Prispolitik med Importpræmier af uanet Omfang, 2—3 maaske 4 Gange det, som selve Raavaren koster i Guld, skal medføre den økonomiske Tilstand i Landet, som vi har i Dag.

Derfor maa vi sige til Regeringen, som har forsinket dette Arbejde, og som ikke har taget Ledelsen op, at det er i Sandhed paa høje Tid, at den søger at gennemføre i hvert Fald Landbokommissionens Forslag. Jeg kunde naturligvis ønske, at dette paa en Række Omraader skete i Overensstemmelse med de Forslag, vi har fremsat i Landbokommissionen og andetsteds, saaledes at man gjorde dem bedre.

Det vil ikke være nødvendigt eller naturligt ved Lejlighed som denne at fremhæve hele Baggrunden for den økonomiske Politik; den er saa kendt og saa gennemdrøftet, at jeg kan henvise til Udtalelser og Forslag, som mange Gange er blevet fremsat af det konservative Parti vedrørende hele den økonomiske Politik.

Jeg vil dog gerne have Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at naar det ærede Medlem talte om mit Partis Program, som naturligvis angiver — hvad et Program altid gør — Hovedlinierne for et Partis Politik, og ikke deri fandt noget om Dagens og Vejens Spørgsmaal, saa er det lige saa naturligt, som det er, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen forgæves vil slaa op i de grundlæggende Programmer ogsaa for andre Partier — ogsaa sit eget Partis — for at finde omtalt Dagens og Vejens Spørgsmaal.

En Korntold og en Kornordning er efter vor Opfattelse rimelige og forstandige Ting i Tiden, fordi de økonomiske Forhold ligger, som de gør; men der er jo ikke et Menneske, der vil forlange en Korntold eller Kornordning under en fair og anstændig Kornpris. Derfor er det et Dagens Spørgsmaal, som der skal tages Stilling til her i Rigsdagen gennem Forslag og Ændringsforslag, men som ikke omtales i et Program.

Spørgsmaalet om Indgreb paa den ene eller den anden Maade overfor Handelen, nødvendiggjort f. Eks. gennem den Eng-